

Cele lekcji – wymagania ogólne

- odkrywanie istoty miłosierdzia Bożego i miłosierdzia ludzkiego;
- interpretowanie egzystencjalne potrzeby empatii.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- własnymi słowami opowiada przypowieść o synu marnotrawnym i miłosiernym Samarytaninie;
- wczuwając się w bohaterów biblijnych, wyjaśnia, na czym polega doświadczenie miłosierdzia.

Wartości

- postawa wdzięczności za doświadczenie miłosierdzia ze strony Boga i drugiego człowieka.

Propozycja realizacji

Wprowadzenie

Metoda – burza pytań. Nauczyciel zapisuje na tablicy: „doświadczenie miłosierdzia” i prosi uczniów o sformułowanie pytań, jakie można zadać w kontekście omawianego tematu. Zagadnienie odnosi się do łaski okazywanej zarówno przez Boga, jak i drugiego człowieka. Nauczyciel zapisuje na tablicy pytania uczniów, wśród których powinny pojawić się następujące kwestie:

1. Jak to jest doświadczyć miłosierdzia od Boga lub człowieka?
2. Dlaczego warto być miłosiernym?
3. Ile kosztuje okazywanie miłosierdzia?
4. Dlaczego Bóg okazuje miłosierdzie człowiekowi?

5. W jaki sposób można być znakiem Bożego miłosierdzia w świecie?

Podsumowanie: „Miłosierdzie okazywane w imieniu Boga Ojca jest jedynym lekarstwem na biedę tego świata” (papież Franciszek). Katolicy wezwani są do wdzięczności za Boże miłosierdzie i do dzielenia się doświadczeniem dobra i szlachetności z innymi ludźmi. Podczas dzisiejszej lekcji zapoznamy się z dwoma przypowieściami, które omawiają to przesłanie.

Rozwinięcie tematu

Metoda – podróż w wyobraźni. Nauczyciel dzieli klasę na 4-osobowe grupy. Część grup zapoznaje się z przypowieścią o synu marnotrawnym (podręcznik, s. 367), część z przypowieścią o miłosiernym Samarytaninie (podręcznik, s. 366). Uczniowie wczuwają się w bohatera doświadczającego miłosierdzia i tego, który okazał miłosierdzie. Następnie przygotowują odpowiedź na pytanie: „Dlaczego warto było doświadczyć miłosierdzia?”. Po wykonaniu zadania liderzy grup udzielają odpowiedzi.

Podsumowanie: przypowieść o synu marnotrawnym: ojciec był cierpliwy wobec krnąbrnego syna, dał mu kolejną szansę, bezwarunkowo kochał każdego syna, poświęcał dobra materialne; syn skonfrontował się z poczuciem winy, był gotowy ponieść konsekwencje złych decyzji, ufając w litość ojca, otrzymał przebaczenie.

Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie: „pewien człowiek” potrzebował natychmiastowej i konkretnej pomocy, musiał zaufać obcemu człowiekowi, zostały zaspokojone nie tylko potrzeby materialne, ale także psychiczne; Samarytanin doświadczył empatii („wzruszył się głęboko”), poświęcił swój czas i pieniądze, odczuwał satysfakcję z okazanego miłosierdzia.

Zakończenie

Człowiek wezwany jest do naśladowania Boga, aby sam stał się skutecznym znakiem działania Ojca i dzielił się dobrocią z innymi. Bliźnim człowieka napadniętego przez zbójców okazał się „ten, który okazał mu miłosierdzie”. Greckie słowo na określenie bliźniego oznacza dosłownie ‘tuż obok’. Miłosierdzie nie musi objawiać się wielkimi akcjami. Czasami najczęściej znaczy proste bycie przy kimś w jego biedzie.

Notatka

Uczniowie notują wnioski z pracy w grupach.

Korelacja z edukacją szkolną

- język polski – analiza tekstu literackiego (przypowieści);
- etyka – potrzeba empatii we współczesnym świecie;
- filozofia – dobro wraca do człowieka.